

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

1. Jesus, omnibus omnia. Admirabilis, consiliarius, Deus. &c. Thema.
Vocatum est nomen ejus Jesus. Lucæ 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

PRO FESTO CIRCUMCISIONIS DOMINI
E T S T R E N A.
EXHORTATIO I.
 JESUS OMNIBUS OMNIA.

THEMA.

Vocatum est nomen ejus JESUS. Lucæ 2.

Sanctus FRANCISCUS Seraphicus, confide ratione & contemplatione Christi Domini abreptus, tanto nonnunquam lumine & solatio replebatur, ut noxtes integras transtigeret, ingemendo: Deus meus & omnia. Idem nobis de Salvatore nostro dicere licebit: *JESUS meus & omnia.* Ut enim ait in quodam sermone S. Ambrosius: Omnia habemus in Christo, & omnia in nobis Christus. Si à vulnera curari desideras; Medicus est: Si febribus afflias; Iesus. Si gravaris iniquitate; Iustitia est: Si iudices auxilio; virtus est: Si mortem timis; via est: Si tenebras fugis; Lux est: Si calum desideras; via est: Si cibum queris; alimentum est. Verbo omnibus omnia est. Isaías Propheta plura alia ipso tribuit encomia; prioribus fere hyponyma Cap. 9. asserens: *Puerulus natus est nobis, & Filius datus est nobis:* & nubitur nomen ejus. *Admirabilis,*

Confiliarius, Deus, Fortis, Pater futuri seculi, Princeps pacis. hos honorum titulos mellifluus Doctor Serm. 10. inter parvos hanc ratione exponit: *Admirabilis est in Nativitate; Confiliarius in predicatione;* D. EU S in operatione; Fortis in Passione; Pater futuri seculi in Resurrectione; Princeps pacis in futura beatitudine. Hunc ergo Jesum Salvatorem nostrum, omnibus omnia existentem, omnibus & singulis in strenam Anni hujus novi offero. nec quisquam ingerat; quomodo datur, qui jam datus est? *Filius datus est nobis* (teste Isaia) nobis natus, nobis datus. Verissimum istud est: *Dedit semetipsum pro nobis.* Tit. 2. Dedit quoque se nobis; sed iterum, iterumque se dare, & amplius se nobis communicare paratus est.

Ego autem JESUM in strenam do, tanquam omnibus omnia, & qualem quicunque desiderat, tales accipiat, juxta cuiuscumque indigentiam. Quod dictione presente declarabimus.

C 3

I. Si

EXHORTATIO I. PRO FESTO CIRCUMC. DOM.

I. Si fortassis in hoc Tirocinio reperiantur nonnulli Pusillanimes, qui vel in tentationibus superandis, vel in virtutibus assequendis, vel vocationis sua respondendo, vel in ea perseverando animum propè despondeant & abiciant. Erigant oculos ad Jesum Salvatorem suum. Emmanuel hic noster est 1. secundum Isaia vaticinum Admirabilis. Mirabilis enim est ejus Potentia & operatio, ac præsertim gubernatio & creatio totius Universi, quā uti omnium, ita singulorum, ac proinde eriami nostri curam gerit plus quam paternam. Et quis animo cadat? Non dicam modò de mirabili ejus incarnatione, nativitate, vita, doctrina, passione, morte, & resurrectione, propter quæ merita ab Isaia Cap. 8. 18. Portentum vacatur; sed de ejus gratia, que mirabilis est, uti in Ss. Martyribus, Confessoribus & Virginibus, ita pariter in nobis quodque mirabilis est. Mirabilis Deus in sanctis suis. Psalm. 67. Et S. Cyprianus in Tract. de Nativ. Christi: O Domine quād admirabile est nomen tuum! Veretus Deus, qui facis miracula! Nunquid non verè admirabilem eum singuli experti sumus? Interrogat S. Bernardus Serm. 2. de Circumcis. At quibus in rebus? In mutatione utique implantatum nostrum: Hoc nemp̄ est salvationis nostra principium: cū in principiū respire, quod diligebamus; dolere, uide letabamur; amplecti, quod timebamus; sequi, quod fugiebamus; optare, quod contemnebamus. Admirabilis plane, qui haec operatur mirabilia.

Quod si nunc inter vos quispiam in pusillanimitatis profundo hærens,

dicat: quo pacto passiones meas ad vividas debellabo? Quomodo Voi servabo? hec & illa in Societate monu obibo? Montem perfectionis concedam? nolite timere. Dominus nobiscum est; Emmanuel est nobiscum, qui open feret: Hunc accipite Adjutorem, Salvatorem, Duxem; cuius admirabilis est Potentia, & operationis efficacia: qui tam mira operatus est in Sanctis suis innumeris, & in vobis, uti capi, porrò mirabilia operari non delinet: Tantum confidite; Illuc constanter adhærete; & experientur mirabilia.

II. Si fortassis reperiantur in hoc Tirocinio nonnulli dubii, perpleni bono indigentes consilio. Melius nolit 1. est Consiliarius: vel (in Septuaginta vertunt) Magni consili Angelus, & proinde optimæ vobis consilia suggest. Est Consiliarius 1. propter Sapientiam & Scientiam divinam, in quā eadem sunt consilia Patris & Fili & Spiritus Sancti; & per quam omnium Angelorum & hominum Magister est ac Dux, ut docet Clemens Alexandrinus Lib. de Relig. c. 6. 2. Est Consiliarius, qui homo est, ob Scientiam eius beatum, quā à primo conceptionis instante perfectissime in ipso DEO consilere omnia Dei consilia circa praesens scilicet & futurum, circa Angelos & Homines, Electos & reprobos. 3. Est Consiliarius, quia prudentissime intuitus & perspicax consilium de redemptione hominum per Incarnationem & Passionem, quod omnia operum Dei maximum & divinissimum fuit: ac præsentis mysteriū vocationis omnium Gentium & reprobo-

& reprobationis Judæorum, inquit S. Hieronymus & S. Basilius. 4. Est Consilium, quia homines docuit arcana Dei, mysteriorum Ss. Trinitatis, ceteraque ad salutem necessaria: atque omnia Diabolici consilia, artes & fraudes detexit ac discutit: ut ait S. Cyprianus de Nativ. Carilli, & S. Cyrillus, 5. Est Consilium: quia ab ipso omne sanum consilium procedit, præsternim paupertatis, castitatis obedientia, aliaque consilia Evangelica: quia sunt supra naturam, & mundi ac humanae rationis caput excedunt, ut docet Sanctus Cyprianus l.c.

Ad hunc igitur Consilium sapientissimum & benevolentissimum nobis in dubio confugendum est. 1. Si quis Tironum non facit capit, nec facit apprehendit, spiritualia, coelestia & æterna. Hunc audeat Consilium; quia Sapientia prædictus est infinita, docet quæcavata Dei, & fidei mysteria, ac perfectionis documenta. Si fugi tenebras tuas; ait S. Ambrosius. 2. Si quis inter duo extrema anxius fluctuat; ne aut per zelum indisceretur excedat, aut per defectum servoris intepescat: hunc recedat Consilium. Aptè ad hanc rem Bernardus l. c. Sed nihil minus & Consilium sese exhibeat, necesse est, in clavis penitentia, & vita ordinatio: ne forte sit nobis absque scientia zelus, & inlata bona prudentia defit. 3. Cupit qui renovare vota, & simul vitam suam, sed nec fit rationem, quia id agreditur. En Consilium, qui mondam suggeret, qui feret auxilium, qui applicabit manum; quia promittit:

Ilicet nova facio omnia. Apoc. 21. Rece-

dant vetera, nova sunt omnia, corda, voces & opera. Sit cor novum: *Dabib robi cor novum.* Ezech. 36. 26. Sit lingua nova: *Linguis loquentur novi.* Marc. 16. Nova sunt opera: ita novum annum, novum sæculum, novam vitam feliciter auspiciabimur. 4. Si verseris in periculis, in ærumnis, vel in arctis positus exitum non vides; obsecra magni consilii Angelum; dicitur cum Josaphat Regge siti prelio, & ab hoste obsesto: *Cum ignoremus, quid agere debeamus;* hoc scilicet habemus residui, ut oculos nostros diriganus ad te. 2. Paral. 20. 12. Ita fecit Elther Regina; ita Judith heroina; ita Ezechias obsestus à Sennacherib: ita David fugiens Absolomonem & Saulem. Et Machabæi obsesti ab Antiocho. Denique illustre exemplum est in vita Josaphat apud Damascenam Cap. 30. Cum enim ipse fraudulenter à femina gentili, instigata Parentis, tentaretur, ut secum unâ nocte maneret, adderetque sponsionem, si id ficeret, se futuram Christianam. Hæsit ille perplexus; sed conversus ad orationem & boni consilii Angelum, cognovit fraudes serpentis tentationemque superavit, & astum Patris & mulieris suâ sapientiâ & constantiâ discusit.

III.

Deus.

III. Si anxi & solliciti simus ob peccata antehac admissa, ad Salvatorem, & Agnum Dei tollentem peccata mundi, pro solatio est recurrentum. Est enim Deus, adeoque est omnia: *Deus meus & omnia,* exclamabat S. Franciscus Seraphicus, & cum eo V. Pater Sotuellus, Anglia Martyr. Si est Deus: est Creator, Conservator, Liberator, Redemptor, &

Pecca-

Peccatorum Remissor & Condonator. Si est Deus, est infinita Potentia, Sapientia & Bonitas; adeoque omnia ab ipso sperare licet: at in primis remissionem peccatorum, gratiam & gloriam, quam toties Peccantibus appromisit. Unde recte S. Bernardus l.c. Sanè opus est, ut Deum quaque probemus in remissione videlicet priorum delictorum; quia nec sibi hac salus nobis constare potest: Et nemo potest dimittere peccata nisi solus Deus.

Ne igitur timeas, mi Tiro, ne anxiëte crucis de peccatis commissis, & nondum (ut metuis) dimissis. Si iniqüitate gravaris, Iustitia est, ait S. Ambrolius. Ipse DEUS est, ipse est Agnus Dei, qui tollit peccata mundi. Ne igitur dubites. Cū avertierit se Iustus ab iniqüitate sua: Et si Impius egerit paenitentiam ab omnibus peccatis suis, omnium iniqüitatum ejus non recordabor. Ezech. Cap. 18. Sublume: Tu avertisti reab iniqüitate tua: egisti paenitentiam; igitur omnium peccatorum tuorum amplius non recordabitur. Non morieris; sed vitæ vives.

IV. Si debiles & infirmi virium nostrarum imbecillitati metuamus, Redemptor noster est Fortis; & incomparabili potentia & robore prædictus. 1. Quia tot labores exanclavit, tantas superavit difficultates, mortem tam crudelē constantissimē pertulit; ut explicat S. Bernardus. 2. Quia ipse est Judex vivorum & mortuorum, ac Potentes potenter condemnabit, ut exponit Rupertus. Et malos in virginē ferrea regens, tandem sicut vase figuli confringet. 3. Quia sine ejus auxiliovana est omnis Creaturæ fortitudo,

inquit Haymo. 4. Quia nos in omni tribulatione protegit & roborat; arguit nobis aereas potestates ac repellit (ait S. Bernardus). Denique & maximè, quia potentissimum regnum Diaboli, peccati, & concupiscentie everrit. Quantum hoc, Carissimi, nobis est solaciā, quod Redemptor adeo fortē nocti simus?

Nemo igitur vestrum animo cadat, nemo trepidet, hostemque formidat; nemo ad ejus tentationes & impetu expallefacat. Si auxilio indiges, virtus; ait S. Ambrolius. Fortis est Diabolus; sed JESUS fortior: Fortis est mundus; sed JESUS, fortior: Fortis est caro; sed JESUS infinitè fortior. Confite (ait) Ego vici mundum: & canem & dæmonem; ut recte S. Bernardus. Verum nè id quidem sufficit ad salutem; nisi fortē quaque experimatur in expugnando impugnantes nos; ne ab iudicis rursus concupiscentiæ superemur, & sint novissima nostra peccata primaria. In illius igitur potentia, virtute, & fortitudine omnino fecuti confidite.

V. Si qui fortassis desperabunt, haud abhīmiles modicam salutis insperatam concipiāt; Christus est fortis, futuri Seculi. 1. Quia futurum seculum, id est, futuros Christianos ad novam & evangelicam vitam atque beatitudinem futuri seculi instituit. Ita Sanus. Sicut Noë, ita & Christus novi Seculi Author & Paren̄s excitat. 2. Quia post Passionem resurgens & in celum ascendens, calijanuam nobis pacificat; ac vita æternæ præmia, patiendo & moriendo nobis promeruit. Ita. Hymnus Galii. Adam genuit nos tempore Christi

Christus aeternitati : Adam genuit nos morti ; CHRISTUS resurrectioni : Adam genuit nos terrae ; Christus calo. Videntur jam aliquid deesse Salvatori ? Planè debet, quod maximum est, nisi & Pater esset futuri Seculi, ut per eum salutem in immortalitatem resurgeremus, qui per praesentis seculi Patrem generarunt ad mortem. S.Bernardus l.c. Quantum hoc cursum nobis solutum?

Si quis igitur (quod minimè sperem) ex vobis, Carissimi, exiguum de salute suâ pœm conceperit ; animum erigat, fiduciam assimat, Christum Patrem futuri Seculi esse sciat. Pater est, non deseret Filios : Et pater quidem, quicquid agit, & pasus est pro Filiis! Iammodi sane Pater non volet in calum egisse & pertulisse ; sed feso Iasum, id est, Salvatorem & seculi futuri Patrem demonstrabit.

VI. Siqui etiam inter Tirones sint inquieti, tentati, & perturbati ; Jesus natus est Princeps pacis. 1. Quia pacem Orbi dedit, & moriens testamento legavit, dicens : Pacem meam reliquo vobis & pacem meam do vobis. Joan. 14. 17. 2. Quia morte suâ parietem medium, qui inter Deum & homines erat, dissipavit ; & homines neo & summa imis reconciliavit. Ephes. 18. 3. Quia fines nostros posuit pacem sempiternam, & hic & in celis. Psal. 140. 14. Ita S.Bernardus. 4. Quia ipse est Author & Dator pacis internæ, quâ Justorum conscientia perfiruntur. Neque hoc satis (ait idem S.Bernardus) si non etiam

Princeps Pacis Patri nos reconciliaret ; cui traditurus est Regnum : ne forte sicut filii pœdiosi usque non salutis, resurrecturi videremur ad pœnam.

Quisquis igitur Tironum Conscientia pace & tranquillitate non gaudet, ad tam potentem Pacis Principem configiat. Si ob peccata præterita scrupuli angant, & mentem lancinent, hunc universalem Pacificatorem aeat, ejus gratiam ambiat ; ille mentem protinus serenabit.

Quapropter, Dilectissimi ; hanc, quam obtuli strenam, animo benevolo suscipite, atque in honore ac pretio habete. JESUS omnibus omnia. 1. Si quis pusillanimitate obruiatur, cogitet quā admirandis modis Deus ipsum vocari, conservari, & hucusque adfuerit ; & opem ejus mirabilem sentiet. 2. In dubiis positus Consiliorium hunc optimum & sapientiâ infinitâ prædictum aeat & consulat ; atque lumen obtinebit. 3. De peccatis præteritis anxius recurrat ad DEUM ; omnia peccata ob Filii Unigeniti merita promptè remittentem. 4. Debilis & infirmus ad Fortem & robore immenso pollentem configiat, & confortabitur. 5. De salute sua trepidus ad Patris futuri seculi sinum, velut asylum se recipiat ; & intromitteret. 6. Anxius & scrupulis agitatus ad Principem Pacis accedat, qui bella intestina Conscientiæ sedabit ; atque ita J E S U M Salvatorem in his omnibus omnia esse experietur.